

Magyar Zoltán
országgyűlési képviselő

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: K/9212

Írásbeli kérdés

Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Érkezett: 2016 FEBR 19.

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Magyarország Alaptörvénye 7. cikk (2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli kérdést kívánok benyújtani a Földművelésügyi Minisztériumot vezető miniszterhez, mint a tárgyban illetékes minisztérium vezetőjéhez

„Miért nem segítenek a becsapott Gyöngyös környéki termelőkön?”

címmel.

A benyújtott kérdésemre a választ írásban várom.

Tisztelt Miniszter Úr!

Nem első alkalommal fordulok Önhöz azon kérdéssel, hogy egy feldolgozó üzem bezárását, csődbejutását követően, milyen kálváriát kell bejárnia azoknak a beszállítóknak, akik a csődeljárás és a kielégítési sorrend miatt, akár sokmilliós követeléseiket nem tudják behajtani.

Adott egy feldolgozó üzem, nevezetesen a Csépany és Társai Zöldség – Gyümölcs és Konzervipari Nagykereskedelmi Kft., mely a környékbéli termelőktől, rövid távú kötelezettség fejében – havi kifizetéssel – zöldséget és gyümölcsöt rendel. A történetet a szokásos módon folytatódik. A rossz gazdálkodásnak és/vagy kapzsiságnak köszönhetően a vállalkozás eladósodik, és már nem tudja megfelelő időben kiegyenlíteni vállalt kötelezettségeit, a kifizetések csúsznak. Mindez sajnos odáig fajul, hogy csődeljárás indul a vállalkozás ellen, mely természetesen a beszállított termékeket még az utolsó pillanatban is felhasználja és értékesíti. A bezárást viszont nem lehet elkerülni és a vállalkozás jogutód és felelősök nélkül megszűnik, hátrahagyva egy nagyjából 300 millió forintos tartozást a beszállítók felé, melyek egytől-egyik családi vállalkozások és számuk 70 feletti. A gyár berendezéseit és ingóságait már elárverezték és mára csupán a telephely maradt, de a

kielégítési sorrendnek betudhatóan, a családi vállalkozások eddig egy forintot sem kaptak, és nagyon valószínű, hogy ez így is marad. Nem az első és vélhetően nem is az utolsó eset, hogy ilyen történik Magyarországon, a Kormány mégsem hajlandó változásokat eszközölni. A családok közben lelkiileg megtörttek, anyagilag tönkrementek és az ország elhagyásán gondolkodnak. Olyan több generációs családokról beszélünk, akiknek a munkaigényes földművelés az életük, ehhez értenek és ebben jók! Mégis veszni hagyja őket az a Kormány, mely ígéretet tett a családi vállalkozások megvédésére és támogatására.

Kérdezem tehát Tisztelt Miniszter Urat, hogy a fent említett vállalkozás beszállítói reménykedhetnek-e bármilyen kárenyhítésben? Mikor állhat fel végre egy olyan rendszer, melyben a magyar családi-, kis- és középvállalkozásokat megfelelő védelmet nyújt az állam? Hogy áll a felelősök elszámoltatása?

Várom érdemi válaszát!

Budapest, 2016. február 18.

Tisztelettel:

Magyar Zoltán

Jobbik Magyarországért Mozgalom